

**Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca
Școala Doctorală “Relații Internaționale și
Studii Europene”**

Rezumatul tezei de doctorat

Conflictul loialităților:

**Relația dintre cetățenii druzi israelieni și cetățenii
druzi sirieni în timpul Primăverii Arabe (2011-2017)
și Războiului Civil Sirian**

Conducător de doctorat: Prof. univ. dr. Sergiu Mișcoiu

Student-doctorand: Mahmood Kher-Aldeen

2024

TABEL EXPLICATIV CU ORTOGRAFIA NUMELOR ARABE DE LOCURI, PERSOANE ȘI ORGANIZAȚII

Atunci când sunt traduse în limba engleză, numele arabe sunt redactate în forme diferite în diferite surse. Pentru a asigura consecvența pe parcursul tezei, tabelul de mai jos redă ortografia unificată pentru respectivele nume.

Locuri		Persoane		Organizații	
Numele în arabă	Numele în Google Maps	Numele în arabă	Numele în Wikipedia	Numele în arabă	Numele în Wikipedia
خلوات البياضه	Khalwat El Biyada	الخليفة الفاطمي	Phatamy halif	جبهة النصرة	Al-Nusra Front
حاصبيا	Hasbaya	المنصور	Almanzor	العثمانيون	Al-Nusra Front
جبل العرب	Jabal Al-Arab	الحاكم بامر الله	al-Hakim bi-Amr Allah	المماليك	Mamluks
الشوف	Chouf	حمزة بن علي	Hamza Ben Ali		
وادي التيم	Wadi Al Taim	حمزة بن علي	Mahmad Ben Ismail Eldrazi		
جبل الشيخ	Mt Hermon	بهاء الدين	Baha Aldin		
جبل لبنان	Mount Lebanon	الموحدون	Muwahedin		
جبل الدروز	Jabal Al-Druze	التوحيد	El-Tawhed		
حلب	Aleppo	الحكمة	El-Hekma		
عين الأسد الرامه ساجور البقيعه بيت جن كسرى كفر سميع حرفيش يانوح جث يركا أبو سنان جولس كفر ياسيف دالية الكرمل عسфия المغار شفاعمرو	Ein Al-Asad Rameh Sajur Peki'in Beit Jann Kisra-Sumei Hurfeish Yanuh-Jat Yarka Abu Snan Julis Kafr Yasif Daliyat Al-Karmel Osuofia Maghar Shefa-'Amr	حفظ الاخوان	El-ehwan		
جبل الدروز	Jabal Al-Druze	كمال جنبلاط	Kamal Jumblatt	حزب الله	Hezbollah
السويداء	Al Suwayda	نشستكين الدرزي	Nashtakin Eldarazi	البعث	Ba'ath
هضبة الجولان	Golan Heights			القاعدة	Al-Qaeda
شهباء	Shahba	بني معروف	Bney Marof	السلفية الجهادية	Salafi jihadist

Locuri		Persoane		Organizații	
Numele în arabă	Numele în Google Maps	Numele în arabă	Numele în Wikipedia	Numele în arabă	Numele în Wikipedia
صلخد	Salkhad	شيخ العقل	Sheikh Akl		
القنيطرة	Al Qunaytrah	جنبلات	Jumblatt	الشبيحة	Shabiha
جرمانة	Garamana	ارسلان	Arslan		
صحنايا	Sahnaya	عقال	Okal	رجال الكرامة	Sheikhs of Honor
ادلب	Idlib	جهال	Gohal		
جبل السماق		معن	Ma'an	شيخ عقل	Akl Sheikhdom
الشلح	Damasc	الأمير فخر الدين المعنبي الثاني	Fakhr al-Din II	الانصار	Al-Ansar
درعا	Daraa	كمال فؤاد جنبلات	Kamal Fouad Jumblatt		
قامات	Khamat	سلطان الاطرش	Sultan al-Atrash		
جبل العرب	Muntele Arab	محمد بو عزيزه	Mohamed Bouazizi		
		زين العابدين	Zine El Abidine Ben Ali		
بصرا الشام	Busra	حافظ الاسد	Hafez al-Assad		
		بشار الاسد	Bashar al-Assad		
		الاسد	al-Assad		
قلب لوزة	Qalb Loze	مخلوف	Makhlouf		
بير قصب	Bi'r Qassab	باسل الاسد	Bassel al-Assad		
		بشار الاسد	Bashar al-Assad		
مطار الثعله	Al Thaala Military Airfield	أبو بكر البغدادي	Abu Bakr al-Baghdadi		
الكهف		ايمن الظواهري	Ayman El-Dawahere		
المزرعة	Al Mazra'a	أبو محمد الجولاني	Abu Mohammad al-Julani		
		قاسم سليمان	Qasem Soleimani		
		وفيق ناصر	Wafic Nasser		
		الشيخ وحيد البلعوس	Sheik Wahed El-Baloos,		
		الشيخ فادي نعيم	Sheikh Fade Naeem		
		أبو محمد الجولاني	Abo Muhamd El-Golane		
		أبو محمد الجولاني	Abo Muhamd El-Golane		
		عبد الرحمن	Abed El-Rahman		
		وليد جنبلات	Walid Junblatt		

Cuprins

TABEL EXPLICATIV CU ORTOGRAFIA NUMELOR ARABE DE LOCURI, PERSOANE ȘI ORGANIZAȚII.....	2
ABSTRACT	6
INTRODUCERE	7
Obiectivul principal al cercetării	8
Obiective secundare ale cercetării	8
Întrebări de cercetare	9
Limitele cercetării.....	9
Structura tezei.....	9
Importanța cercetării pentru domeniul relațiilor internaționale.....	10
CAPITOLUL I: CADRUL TEORETIC	11
I. 1 Constructivismul social.....	11
I.2 Identitatea etnică	11
I.3 Multiculturalism.....	12
CAPITOLUL II: SOCIETATEA, RELIGIA ȘI CONFLICTUL DIN SIRIA.....	13
II.1 Prozelitismul și caracteristicile sociale dominante specifice credinței druze	13
II.1.1. Prozelitismul în credința druză	13
II.1.2. Atributele sociale ale credinței druze.....	13
II.1.3. Identitatea și originea etnică a druzilor	14
II.1.4. Druzii din Siria	14
II.1.5. Druzii din Liban.....	14
II.1.6 Caracterul complex al identității și loialității druzilor israelieni.....	15
II.2. Istoria Primăverii arabe în Orientul Mijlociu.....	15
II.2.1 Factorii care au condus la războiul civil din 2011 în Siria.....	15
II.3. Etniile existente în Siria	15
II.3.1 Alawiți	15
II.3.2 Kurzi	16
II.3.3 Druzi	16
II.4 Ascensiunea actorilor din afara statului în arena siriană.....	16
II.4.1 Frontul Al-Nusra.....	16
II.4.2. Armata Siriană Liberă (FSA).....	17
II.5 Jabal al-Druze în timpul Primăverii Arabe din Siria	17
II.6 ISIS în Siria.....	17
II.7 Cadrul conceptual al cercetării	18
CAPITOLUL III: METODOLOGIA CERCETĂRII	19

III.1 Paradigma cercetării și metoda de cercetare.....	19
III.1.1. Abordarea calitativă.....	19
III.1.2 Studiul de caz	19
III.2 Designul cercetării.....	20
CAPITOLUL IV: REZULTATELE CERCETĂRII.....	21
IV.1 Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 1: <i>Care sunt chestiunile implicate în conflictul de identitate și loialitate dintre liderii religioși druzi din Israel în contextul acordării de ajutor confracților lor din Siria în timpul războiului civil?</i>	21
IV.2 Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 2: <i>Care sunt atitudinile factorilor de decizie druzi din Israel și ale oficialilor de rang înalt din sistemul de apărare israelian față de conflictul de credință și identitate al druzilor în acordarea de ajutor confracților lor druzi din Siria?</i>	22
IV.3 Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 3: <i>Care este atitudinea cetățenilor sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului față de ajutorul oferit de druzii din Israel druzilor din Siria?</i>	23
CAPITOLUL V: CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI.....	25
V.1 Concluzii de natură factuală derivate din întrebarea de cercetare nr. 1: <i>Care sunt chestiunile implicate în conflictul de identitate și loialitate dintre liderii religioși druzi din Israel în contextul acordării de ajutor confracților lor din Siria în timpul războiului civil?</i> 25	
V.2 Concluzii de natură factuală derivate din întrebarea de cercetare nr. 2: <i>Care sunt atitudinile factorilor de decizie druzi din Israel și ale oficialilor de rang înalt din sistemul de apărare israelian față de conflictul de credință și identitate al druzilor în acordarea de ajutor confracților lor druzi din Siria?</i>	25
V.3 Concluzii de natură factuală derivate din întrebarea de cercetare nr. 3: <i>Care este atitudinea cetățenilor sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului față de ajutorul oferit de druzii din Israel druzilor din Siria?</i>	26
V.4 Concluzii de natură conceptuală: Un model de gestionare a conflictului de loialitate: Cazul druzilor israelieni	26
V.5 Implicații de ordin practic și recomandări	29
V.5.1 Implicații de ordin practic și recomandări pentru factorii de decizie israelieni.....	29
V.5.2 Implicații de ordin practic și recomandări pentru liderii minorităților	29
V.5.3 Implicații de ordin practic și recomandări pentru cetățenii minoritari	30
V.6 Contribuția la domeniul cunoașterii	30
V.6.1 Contribuția la cunoașterea teoretică în domeniul relațiilor internaționale.....	30
V.6.2 Contribuția la cunoștințele de ordin practic	30
V.7 Direcții viitoare de cercetare.....	30
V.8 Semnificația universală a prezentei cercetări	31
REFERINȚE BIBLIOGRAFICE	32

ABSTRACT

Prezenta cercetare examinează conflictul de loialitate dintre druzii din Israel și druzii din Siria în timpul Primăverii Arabe și războiului civil sirian dintre anii 2011 și 2017. Scopul cercetării noastre a fost de a dezvolta un nou cadru de gândire care să ajute în confruntarea cu acest conflict al loialităților care se manifestă în timpul unei confruntări aflată în plină desfășurare. În plus, demersul nostru de cercetare a analizat furnizarea de ajutor de către druzii din Israel către druzii din Siria în timpul războiului civil sirian și a examinat dilemele care au gravitat în jurul acestor aspecte.

Valul de proteste cunoscut sub numele de „Primăvara arabă”, care a cuprins numeroase țări din Orientul Mijlociu, a ajuns în Siria în martie 2011. Zeci de mii de protestatari au ieșit în stradă, luând regimul sirian prin surprindere datorită numărului de participanți și intensității protestelor. Regimul a răspuns ferm, cu scopul de a înăbuși protestele, care au degenerat în cele din urmă într-un război civil sângeros, cu sute de mii de victime, milioane de persoane strămutate și apariția unor noi actori în Orientul Mijlociu, pe lângă Hezbollah, precum ISIS și Frontul Al-Nusra. Războiul a dus la implicarea a numeroase alte state, printre care Statele Unite ale Americii, Rusia, Iran și Turcia. Pe măsură ce războiul a progresat, amenințările din partea ISIS și a Frontului Al-Nusra împotriva druzilor din Siria s-au intensificat, ajungându-se în punctul în care acestora le-a fost amenințată existența. Druzii din Siria au răspuns acestei amenințări mobilizându-se pentru a-și proteja satele și locuitorii. Urmărind evenimentele, druzii din Israel, au înțeles că nu pot rămâne pasivi și au început să se gândească la modalitățile prin care le puteau oferi ajutor fraților lor sirieni.

Prezenta cercetare calitativă, care include și un studiu de caz, se bazează pe date colectate prin intermediul a 12 interviuri semi-structurate. Participanții la cercetare provin din trei segmente de populație care au participat la interviuri, respectiv lideri religioși druzi din Israel, politicieni druzi din Israel și ofițeri superiori din industria de apărare israeliană, precum și druzi sirieni care au fost nevoiți să migreze în Europa ca urmare a războiului. Metoda de analiză a datelor pe care am utilizat-o a fost analiza de conținut.

Rezultatele cercetării au arătat că principiul religios al druzilor, „Hefez El-ehwan”, și anume fraternitatea, i-a călăuzit pe aceștia în timpul războiului și a fost motivul pentru care druzii din Israel au oferit ajutor druzilor din Siria. Mai mult, druzii din Israel au reușit să își alinieze valorile cu cele ale decidenților israelieni, determinând astfel autoritățile să ofere ajutor druzilor din Siria, un stat inamic. Rezultatele cercetării noastre indică, de asemenea, că abilitatea de a construi un model bazat pe valori împărtășite poate reprezenta o punte de legătură între populația minoritară a unei țări și cea majoritară.

Importanța prezentei cercetări constă în contribuția la cunoștințele existente în domeniul relațiilor internaționale în ceea ce privește relația dintre o minoritate etnică divizată în două țări aflate în relații ostile, care își păstrează însă identitatea și loialitatea față de țara de reședință, precum și propriile valori umane, sociale și religioase unice.

INTRODUCERE

Tulburările pe plan regional, cunoscute și sub numele de "Primăvara arabă", au fost un val de proteste civile împotriva regimurilor locale, care a început la sfârșitul anului 2010 în Africa de Nord și a continuat să se extindă în Orientul Mijlociu, inclusiv în Siria, unde, în martie 2011, mii de protestatari au ieșit în stradă pentru reforme economice, sociale și politice (Ajami, 2013). Forțele armate siriene au reacționat violent față de protestatari, inclusiv prin utilizarea de arme de foc. Protestele civile au degenerat rapid în demonstrații violente și, în cele din urmă, într-un război civil sângeros care a implicat atât actori interni, cât și externi, precum Iran, Rusia, Turcia și Hezbollah (Zisser, 2020).

Druzii, cunoscuți și sub numele de " Muwahedin", sunt o comunitate de aproximativ două milioane de adepți din întreaga lume, concentrați în principal în Siria, Israel și Liban, state în care populațiile de druzi constituie minorități etnice. Druzii sunt adepți ai religiei "El-Tawhed", care s-a răspândit între anii 1017-1043 se bazează pe principiile spiritului filosofiei greco-neoplatonice, documentată în "El-Hekma", Cartea Înțelepciunii.

Printre convingerile religioase ale druzilor se numără credința în reîncarnare, interdicția de a încheia căsătorii cu persoane care nu sunt membri ai comunității și importanța onoarei și a pământului. Prima și cea mai importantă lege a druzilor este legată de limbă, respectiv respectul pentru adevăr și dreptate. Cea de-a doua lege de bază se referă la solidaritatea în cadrul comunității (Falah, 2000), cunoscută și sub numele de "Hefez El-ehwan" (la care ne vom referi în continuare prin sintagma continuare „consolidarea frăției”).

În timpul războiului civil sirian, grupuri teroriste precum ISIS și Frontul Al-Nusra au atacat satele druze din Jabal-Al Druze, precum și alte zone care erau percepute ca fiind susținătoare ale regimului sirian. Sute de druzi au fost uciși în luptele pentru apărarea satelor druze din Siria. (Khaizran, 2022)

Principiul religios al druzilor de consolidare a frăției i-a determinat pe druzii din Israel să identifice modalități de a-i ajuta pe frații lor sirieni a căror existență era amenințată în Siria. Întrucât druzii nu au aspirat niciodată la formarea unui stat propriu sau a unei naționalități independente, de-a lungul istoriei, populația druză a fost percepută ca o minoritate loială țării de reședință. Ca atare, druzii care sunt rezidenți ai Israelului sunt loiali față de acest stat, în timp ce druzii din Siria manifestă loialitate față de această țară. Trebuie adăugat că, de la înființarea statului Israel în 1948, relațiile dintre cele două țări nu au fost nici diplomatice,

nici pașnice, ceea ce a dus la ruperea relațiilor dintre comunitățile de druzi care sunt rezidente ale celor două state (Hassan, 2011). Cu toate acestea, druzii din Israel au căutat modalități prin care să își ajute frații din Siria, druzilor din Jabal-Al confruntându-se cu o amenințare din ce în ce mai mare. Se cuvine, de asemenea, să menționăm că, deși în 1982 Israelul se afla în război cu Libanul, nu a intervenit în războiul civil în desfășurare din Siria.

Cercetarea de față se referă la conflictul de loialitate cu care s-au confruntat druzii din Israel ca urmare a izbucnirii războiului civil din Siria în 2011 și a amenințării crescânde la adresa druzilor din Siria pe care o reprezentau rebelii locali și organizațiile teroriste. Cercetarea noastră examinează relația dintre druzii din Israel și druzii din Siria între anii 2011-2017 și impactul acestei relații asupra identității druze.

Scopul prezentei este de a dezvolta o nouă perspectivă asupra interrelațiilor dintre apartenența etnică și identitate în contextul unui conflict aflat în curs de desfășurare. Vom prezenta în continuare maniera în care am examinat în cadrul demersului nostru de cercetare natura ajutorului furnizat de către Israel către druzii din Siria și dilemele cu care s-a confruntat Israelul în această privință.

Obiectivul principal al cercetării

Obiectivul principal al prezentei cercetări constă în dezvoltarea unui nou cadru de gândire cu scopul de a identifica o posibilă soluție pentru conflictul între etnicitate și identitate în contextul în care se solicită ajutor în timpul unui conflict în curs de desfășurare.

Obiective secundare ale cercetării

1. Examinarea conflictului dintre identitate și loialitate în rândul **liderilor religioși druzi din Israel** în contextul acordării de ajutor confracților lor din Siria în timpul războiului civil.
2. Examinarea atitudinii **factorilor de decizie druzi din Israel** și a **oficialilor de rang înalt din sistemul de apărare israelian** față de conflictul de credință și identitate al druzilor în contextul acordării de ajutor confracților lor druzi din Siria.
3. Examinarea atitudinii **cetățenilor sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului** față de ajutorul oferit de către druzii din Israel druzilor din Siria.

Întrebări de cercetare

Întrebarea principală de cercetare: Ce componente ar putea cuprinde un nou cadru de gândire cu privire la conflictul de loialitate dintre druzii israelieni și druzii sirieni în timpul războiului civil din Siria (2011-2017)?

Întrebări de cercetare secundare

1. Care sunt chestiunile implicate în conflictul de identitate și loialitate dintre liderii religioși druzi din Israel în contextul acordării de ajutor confracților lor din Siria în timpul războiului civil?
2. Care sunt atitudinile factorilor de decizie druzi din Israel și ale oficialilor de rang înalt din sistemul de apărare israelian față de conflictul de credință și identitate al druzilor în acordarea de ajutor confracților lor druzi din Siria?
3. Care este atitudinea cetățenilor sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului față de ajutorul oferit de druzii din Israel druzilor din Siria

Limitele cercetării

Pentru a conferi răspunsuri corespunzătoare acestor întrebări, am conceput o abordare de cercetare calitativă bazată pe un studiu de caz în care au fost colectate informații de la persoane care s-au confruntat cu aceste dileme. Au fost realizate interviuri cu lideri druzi din Israel, care au fost implicați în procesul de luare a deciziilor cu privire la furnizarea ajutorului, precum și cu politicieni și militari implicați în procesul de luare a deciziilor cu privire la furnizarea de ajutor din Israel către Siria.

În plus, informațiile au fost colectate prin analiza documentelor. În final, am efectuat o analiză de conținut pentru a evidenția teme și categorii care să evidențieze procesele și impactul acestora asupra identității naționale și etnice druze a persoanelor implicate în furnizarea de ajutor pentru druzii din Siria. Cercetarea s-a desfășurat în perioada 2020-2023.

Structura tezei

Capitolele I și II ale tezei noastre de doctorat prezintă o discuție critică a principalelor teorii și o trecere în revistă a literaturii de specialitate care evidențiază tematica ce face obiectul prezentului studiu.

Capitolul III prezintă demersul metodologic la care am recurs pentru a atinge obiectivele cercetării. Capitolul IV prezintă rezultatele derivate din întrebările de cercetare, iar capitolul

V prezintă o discuție a acestor rezultate, coroborată cu analiza literaturii de specialitate. Capitolul VI detaliază concluziile derivate din cercetare, prezentând totodată un model care evidențiază conflictele de loialitate și modalitățile prin care aceste conflicte au fost analizate și gestionate. În încheierea tezei se prezintă contribuția la domeniul cunoașterii în sfera relațiilor internaționale, sugestii pentru direcțiile viitoare de cercetare, subliniindu-se semnificația universală a prezentului studiu.

Importanța cercetării pentru domeniul relațiilor internaționale

Cercetarea de față contribuie la cunoștințele existente cu privire la relația dintre o minoritate etnică divizată pe teritoriul a două țări aflate în relații ostile, care își păstrează însă identitatea și loialitatea față de țara de rezidență, precum și propriile valori umane, sociale și religioase unice.

Cuvinte cheie: Druzi, identitate, Israel, Siria, „Primăvara arabă”, „Războiul civil sirian”, „Frontul Al-Nusra”, Isis, conflict de loialitate.

CAPITOLUL I: CADRUL TEORETIC

I. 1 Constructivismul social

Teoria constructivistă se ocupă de sociologia cunoașterii. Potrivit acestei teorii, procesul de producere a cunoașterii umane este mai degrabă o construcție a unei noi realități decât o reflectare a unei realități existente. Fosnot (1996) a explicat că, potrivit abordării constructiviste, oamenii nu au acces direct la realitatea obiectivă, deoarece ajung să își construiască propria versiune a realității, în același timp schimbând atât realitatea, cât și propria persoană.

Constructivismul se bazează pe trei niveluri teoretice secvențiale, fiecare dintre acestea având un eșafodaj explicativ bazat pe nivelul de deasupra. Primul nivel este cel al constructivismului privit ca teorie metafizică, ca o super-paradigmă care se referă la toate domeniile cunoașterii și se ocupă de modul în care cercetătorii încearcă să cunoască realitatea și de cunoștințele cu ajutorul cărora încearcă să o interpreteze. Al doilea nivel este cel al constructivismului ca teorie socială care abordează rolul cunoașterii în construirea realității sociale. Al treilea nivel este cel al constructivismului ca teorie în relațiile internaționale, care, în conformitate cu cele două teorii de mai sus, susține că teoria și cercetarea internațională ar trebui să se bazeze pe ontologia și epistemologia socială (Adler, 2002).

I.2 Identitatea etnică

Datorită faptului că prezenta cercetare se axează pe ramificațiile războiului civil din Siria, care a izbucnit în 2011, analiza identității etnice poate explica modul în care se comportă diferitele grupuri etnice. Teoria identității etnice poate ajuta la explicarea elementelor identitare cheie ale minorității druze din Israel și la examinarea comportamentului druzilor ca grup etnic în raport cu confracții acestora din Siria în timpul războiului civil.

Conceptul de „identitate” a constituit obiect de analiză în diverse domenii, printre care: sociologie, științe politice, filosofie și psihologie. Termenul de identitate socială se bazează pe trei surse principale: teoria personalității (Mead, 1964); psihologia socială (Stets & Burke, 2000) și sociologia (Goffman, 1959). Cercetările contemporane în domeniul psihologiei

sociale prezintă un model multidimensional care diferențiază între trei niveluri de identitate: identitatea personală; identitatea bazată pe relații și identitatea colectivă (Abbas, 2012).

Conform teoriei identității sociale, indivizii se clasifică în grupuri sociale distincte conform manierei în care se poziționează în mediul înconjurător în raport cu ceilalți (Hogg & Turner, 1985). Identitatea socială pune accentul pe caracteristicile comune sau diferite ale individului în raport cu restul populației și utilizează narațiuni care se concentrează pe identitate și pe modul în care individul îi tratează pe ceilalți (Lebow, 2012). În mod similar, de-a lungul istoriei, druzii din Israel și Siria au ales să își păstreze identitatea socială, deoarece sunt considerați un grup minoritar atât în Israel, cât și în Siria.

I.3 Multiculturalism

Datorită diversificării proceselor de migrație, tot mai multe țări devin din ce în ce mai diverse din punct de vedere cultural. Astfel, se discută în prezent necesitatea încurajării multiculturalismului ca politică socială și de stat. Prima politică multiculturală oficială a fost adoptată pentru prima dată prin lege în 1971, în Canada. Societățile moderne se confruntă din ce în ce mai acut cu grupuri minoritare care cer recunoașterea identității și adaptarea la diversitatea culturală. Acest aspect este adesea privit ca una dintre cele mai semnificative provocări ale multiculturalismului. Trebuie însă menționat că termenul „multicultural” acoperă multiple și variate forme de pluralism cultural, fiecare dintre acestea prezentând propriile provocări. (Kymlicka, 1996).

Pentru a discuta conceptul comun de multiculturalism, este important să începem cu o conceptualizare a valorii sale cheie - cultura. Conceptul de cultură, în sensul său de bază și comun, definește un grup de oameni care împărtășesc valori, obiceiuri, norme, modele de comportament și viziuni asupra lumii (Lum, 1999). În pofida tendinței de a percepe cultura în primul rând ca un aspect etnic tradițional, cu rădăcini în originea indivizilor, cultura poate defini diferite grupuri, cum ar fi grupe de vârstă, naționalitate, gen, religie și altele. În cadrul acestor grupuri, oamenii împărtășesc caracteristici comune, dintre care unele sunt unice, fiind specifice doar grupului de care aparțin.

CAPITOLUL II: SOCIETATEA, RELIGIA ȘI CONFLICTUL DIN SIRIA

II.1 Prozelitismul și caracteristicile sociale dominante specifice credinței druze

II.1.1. Prozelitismul în credința druză

Unul din aspectele cele mai complexe și dificile evidențiate în literatura de specialitate referitoare la populația druză este cea a originii acesteia, fiecare încercare de a clarifica aceste chestiuni fiind marcată de dificultăți considerabile. Principala sursă a acestor dificultăți este faptul că religia druză are un caracter secret și doar bărbații care împărtășesc această credință pot citi textele sacre druze. Numeroși cercetători, majoritatea arabi, susțin că druzii sunt o sectă cu origini în Islam, în timp ce alți cercetători și istorici le atribuie o origine diferită, respectiv franceză, engleză, persană, kurdă, atribuindu-le chiar rădăcini în teritoriul ocupat în prezent de Israel (Avivi, 2000).

Credința druză se bazează pe o filozofie neo-platonică care nu pune accentul pe serviciul religios. Există însă cinci principii fundamentale la care adepții acestei credințe ar trebui să adere:

1. "Sidk ellsan"- respectul față de adevăr.
2. "Hefez El-ehwan"- consolidarea frăției.
3. Interdicția de a se închina unor zei falși și de a-i ostraciza pe cei etichetați drept "elmartadin", respectiv foști adepți care au renunțat la credință.
4. Credința în manifestarea lui Dumnezeu în orice moment și în orice loc.
5. "Elrda și Taslim"- acceptarea autorității lui Dumnezeu cu supunere și fără condiții (Ad-Din, 1994).

II.1.2. Atributele sociale ale credinței druze

Relația ostilă dintre musulmani și druzi s-a propagat de-a lungul istoriei. Ostilitățile au debutat odată cu primele etape ale răspândirii religiei druze, când musulmanii i-au perceput pe adepții acestei credințe, care părăsiseră religia islamică, ca fiind mai eretici decât evreii sau creștinii (Ben Dor, 1979). Druzii, temându-se de persecuții din partea musulmanilor, s-au retras către zonele deluroase mai îndepărtate, departe de populația musulmană. Mijlocul

principal de trai era bazat pe agricultură, reducând astfel la minimum dependența lor de puterile străine. Druzii și-au apărat cu toate forțele independența și unicitatea și, astfel apărarea teritoriului a devenit una dintre valorile sacre, iar protejarea acestuia i-a implicat în numeroase conflicte (Dana, 1998).

II.1.3. Identitatea și originea etnică a druzilor

În 1043, după ce credința druză a închis porțile pentru noi adepți, druzii s-au răspândit pe o arie largă, începând din nordul Africii, spre vest, până în India și spre est. Fiind o minoritate religioasă, druzii au fost adesea persecutați de alte națiuni și conducerea acestora, mulți dintre ei pierzându-și viața sau fiind nevoiți să se asimileze în alte culturi pentru a supraviețui. Aceasta a fost mai ales soarta druzilor care locuiau pe teritoriul musulmanilor sunniți (Abo Ez- Aldeen, 1985).

Druzii stabiliți pe teritoriile musulmane și-au câștigat independența monoteistă în secolul al XI-lea. De atunci, au fost în mod constant nevoiți să dea dovadă de curaj, ingeniozitate și inteligență pentru a supraviețui amenințărilor și pentru a-și păstra identitatea unică și apartenența la propria comunitate (Falah, 2000).

II.1.4. Druzii din Siria

În timpul războiului civil sirian din 2011, druzii au fost atacați de forțele islamice extremiste, precum ISIS și Frontul Al-Nusra. Cu toate acestea, spre deosebire de alte minorități, druzii și-au păstrat ambele identități, respectiv cea arabă și cea druză, precum și propriile obiceiuri religioase și nu au cedat în fața grupurilor extremiste (Khaizran, 2022). În prezent, aproximativ o jumătate de milion de druzi locuiesc în Siria, reprezentând aproximativ 4 % din populația siriană. Majoritatea druzilor din Siria locuiesc în orașul Sweidaa din sudul „Jabal Al-Arab”.

II.1.5. Druzii din Liban

Druzii din Liban ocupă două regiuni majore ale muntelui Chouf, în centrul și sudul Libanului. Aceștia și-au menținut statutul de grup independent în cadrul statului, conducătorii lor spirituali consolidându-și statutul și ajungând să medieze între guvern și comunitatea druză, obținând chiar autonomie în ceea ce privește afacerile interne ale druzilor. Două dintre familiile druze, respectiv Jumbalat și Arslan, au rămas până în prezent de renume în Liban (Erlich, 2000).

II.1.6 Caracterul complex al identității și loialității druzilor israelieni

Druzii din Israel s-au stabilit pe acest teritoriu în trei perioade principale. Prima perioadă marchează perioada în care a luat ființă religia druză. În anii de început ai secolului 11, druzii s-au stabilit pe teritoriul pe care se află în prezent Statul Israel, adunându-se mai ales în regiunea de coastă și în nord-estul regiunii Galileea. În 1516, otomanii au invadat regiunea Levantului dinspre nord, condusă la acea vreme de primul Amir Farakh-a-din, un druz din familia "Man". Sprijinul acordat de Amir otomanilor a dat roade, iar noul imperiu i-a permis să stăpânească munții Chouf și zonele din apropiere. În această perioadă, druzii au fondat așezări în muntele Carmel, care au fost ocupate de druzi care au migrat din Siria și Liban. Cea de-a doua perioadă la care am făcut referire se raportează la valul constant de imigrație în ultimii 300 de ani, în urma dominației casei Man (Falah, 1983).

II.2. Istoria Primăverii arabe în Orientul Mijlociu

Revoluțiile din lumea arabă, cunoscute sub numele de „Primăvara arabă”, au început în Tunisia, unde, în 2010, un cetățean tunisian pe nume Mohamed Bouazizi și-a dat foc în fața sediului autorităților în semn de protest față de brutalitatea poliției. Actul său a declanșat un val de proteste care a cuprins întreaga țară și care a dus la înlăturarea președintelui tunisian de atunci, Zine al Abidine (Khaizran, 2022).

II.2.1 Factorii care au condus la războiul civil din 2011 în Siria

Războiul civil din Siria a avut consecințe catastrofale. Potrivit unui articol publicat de Centrul pentru Drepturile Omului în 2021, războiul s-a soldat cu peste o jumătate de milion de morți, peste 5,5 milioane de refugiați și peste 6,7 milioane de persoane strămutate în peste 130 de țări. Acest război îndelungat a aruncat Siria într-un abis social, politic și economic.

II.3. Etniile existente în Siria

II.3.1 Alawiți

Alawiții reprezintă 11% din populația siriană. Aceștia sunt concentrați în principal în regiunile vestice Hummus și Hama (Marzouk, 2011). În dorința de a duce o viață mai bună decât cea asigurată de veniturile din agricultură sau industrie, alawiții au ales să se înroleze în armata siriană, mai ales după cucerirea Siriei de către francezi. Familia al-Assad, care conduce Siria anii 1970 și până în prezent, aparține, de asemenea, etniei alawiților.

II.3.2 Kurzi

Kurzii reprezintă 8% din populația siriană. Aceștia sunt concentrați în principal în regiunile nord-estice, la granița cu Irakul și Turcia. Kurzii au început să ceară drepturi culturale și naționale imediat după revolta condusă de Barzani în Irak. Problemele lor s-au accentuat în urma ascensiunii la putere a partidului Baas în Siria, ceea ce a dus la nerespectarea drepturilor lor fundamentale referitoare la limbă și cetățenie.

Regimul sirian, cu precădere regimul al-Assad, a oprimat comunitatea kurdă din cauza dorinței acesteia de a obține independența și de a beneficia de drepturi politice și culturale, sub pretextul că populația kurdă nu avea nicio influență în regiune.

II.3.3 Druzi

După obținerea independenței în 1946, în Siria s-au promovat „unitatea națională” și ideologia arabă. Guvernul sirian a încercat să realizeze aceste deziderate prin anularea reprezentărilor etnice în parlament. De asemenea, un număr semnificativ de ofițeri druzi a fost inclus în poziții cheie în armata siriană. În urma ascensiunii la putere a partidului Ba'ath în 1966, druzii s-au implicat în viața politică și publică prin intermediul instituțiilor de partid și al legăturilor lor strânse cu elita conducătoare de la Damasc. În prezent, majoritatea populației druze din Siria locuiește în regiunea Jabal al-Druze (Muntele druzilor), unde orașul central este Al-Suwayda. Alte două regiuni în care locuiesc druzii sunt Northern Golan Heights și periferia Damascului.

II.4 Ascensiunea actorilor din afara statului în arena siriană

II.4.1 Frontul Al-Nusra

Al-Nusra a fost înființat la sfârșitul anului 2011 ca reprezentant oficial al Al-Qaeda în Siria și a refuzat să se situeze sub tutela ISIS, chiar dacă atât ISIS, cât și Frontul Al-Nusra au respins ideile naționale și au încercat să instituie Națiunea Islamului ca și cadru politic autentic. Principalul obiectiv al Frontului Al-Nusra este construirea califatului și stabilirea domniei acestuia prin legea islamică, asigurarea nevoilor rezidenților săi loiali și stabilirea mecanismelor guvernamentale, precum și desființarea regimului Assad prin victoria pe câmpurile de luptă din Siria.

Războiul sirian a oferit un mediu propice pentru ascensiunea și consolidarea Frontului Al-Nusra ca actor central pe arena siriană, considerată locul ideal pentru a-și pune în aplicare

strategia și viziunea. Spre deosebire de alte mișcări jihadiste, Frontul Al-Nusra este considerat mai pragmatic și datorită faptului că a căutat alianțe între diverse grupuri rebele din Siria încă de la începuturile sale (Cafarella, 2014). Printre obiectivele declarate ale Frontului Al-Nusra se numără înlăturarea regimului Assad și instituirea unui stat islamic bazat pe legea Sharia, cu o orientare salafistă. Inițial, gruparea și-a ținut secretă afilierea la Al-Qaeda, pentru a nu-și înstrăina populația locală siriană (Cafarella, 2014).

II.4.2. Armata Siriană Liberă (FSA)

Un grup de ofițeri și soldați care au dezertat din armata siriană au înființat nucleul Armatei Libere Siriene la sfârșitul lunii iulie 2011. Oprimarea brutală a protestelor din Siria de către regimul Assad a determinat mulți civili să se alăture Armatei Siriene Libere pentru a proteja demonstrații și cetățenii sirieni de mecanismul de securitate al regimului (O'Bagy, 2013). În timp, numărul soldaților și ofițerilor din Armata Siriană Liberă a ajuns de ordinul zecilor de mii, luptătorii au fost echipați cu armament și au început chiar să lanseze atacuri împotriva armatei siriene (Mahio, 2012).

II.5 Jabal al-Druze în timpul Primăverii Arabe din Siria

Druzii din Orientul Mijlociu sunt răspândiți pe teritoriile statelor Siria, Liban, Israel și Iordania. În Siria, comunitatea druză este răspândită în mai multe regiuni, cu cea mai mare concentrare în zona Muntelui Horan, unde se află și cele mai importante orașe și sate locuite de druzi. Printre aceste orașe se numără Al-Suwayda, Shahba, Salkhad, etc. Druzii sunt prezenți și în regiunea Al-Qunaytrah, la periferia Damascului, în orașele Garamana și Sahnaya, precum și la periferia orașului Idlib, unde sunt răspândiți în aproximativ 18 sate în ceea ce se numește „Gabal Elsomak” (Al-Abdullah & Al-Hallaq, 2017).

II.6 ISIS în Siria

Statul Islamic a trecut prin mai multe faze în Siria, de la înființare până la răspândirea sa în cadrul întregii națiuni și terminând cu retragerea și prăbușirea sa finală. ISIS a atins apogeul puterii odată cu stabilirea orașului Al-Raqqqa drept capitală și gestionarea „statului” său din această locație.

Organizația Stat Islamic a apărut pentru prima dată într-o zonă situată la est de districtul Al-Suwayda la sfârșitul anului 2014, după retragerea din alte zone în scopul replierii forțelor.

Zona Bir Qassab, la est de districtul Al-Suwayda, este unul dintre punctele de legătură cu sudul Siriei.

II.7 Cadrul conceptual al cercetării

Analiza literaturii de specialitate pe care se bazează cercetarea de față are la bază conceptele prezentate în Figura 1 de mai jos.

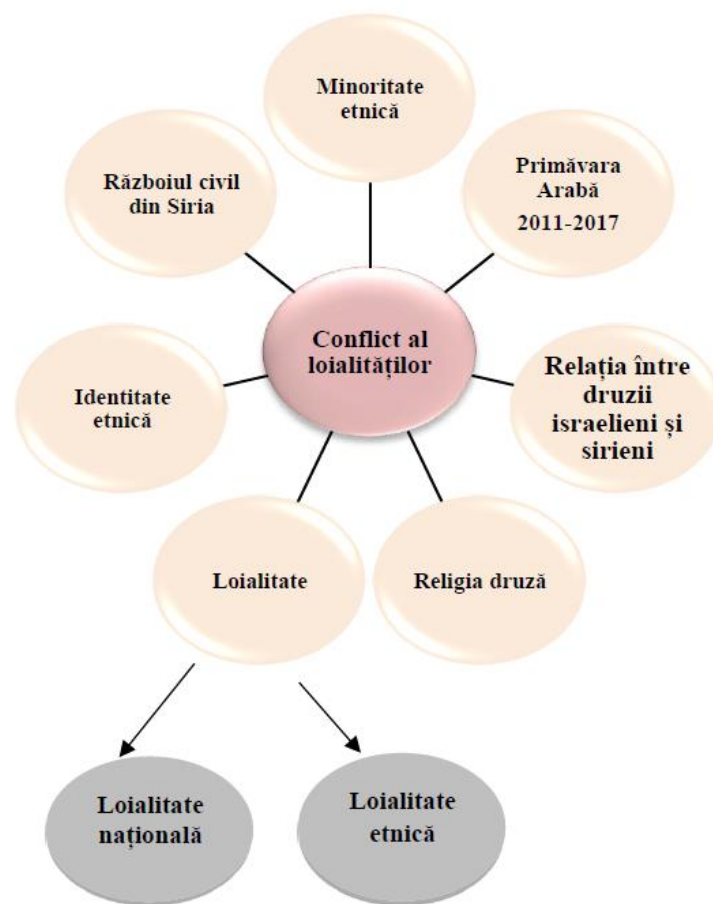

Figura 1: Cadrul Conceptual

CAPITOLUL III: METODOLOGIA CERCETĂRII

III.1 Paradigma cercetării și metoda de cercetare

Paradigma se referă la o perspectivă largă care explică un fenomen într-un mod general, analizând în același timp detaliile specifice și reflectând ipoteze care sunt legate atât între ele, cât și de realitatea cercetată (Guba & Lincoln, 1989).

Kuhn (1962) a fost primul autor care a inclus termenul de paradigmă în istoria și sociologia științei. El a detaliat două epoci ale cercetării științifice: cea normală și cea revoluționară. Ipotezele paradigmei științifice erau considerate un adevăr inerent în epoca normală a cercetării științifice. În plus, fiecare paradigmă are ipoteze (axiome) care determină teoria și metodele pe care cercetătorul urmează să le utilizeze. Fiecare paradigmă conține mai multe teorii, fiecare, la rândul ei, cuprinzând un număr de componente: (a) concepte: limbaj și cuvinte specifice care își derivă sensul primar în cadrul teoriei paradigmei la care se referă; (b) ipoteze și reguli care explică legăturile dintre concepte; (c) cercetare, o metodologie acceptată de identificare a fenomenelor în cadrul domeniului de aplicare trasat de cercetător.

III.1.1. Abordarea calitativă

Tzabar Ben Yehoshua (2001) susține că utilizarea cercetării calitative s-a extins din domeniul educației la alte domenii, precum cel al sănătății, dreptului, asistenței sociale și așa mai departe. În prezent, chiar și cercetătorii care optează pentru abordarea cantitativă admit că există întrebări la care nu se poate răspunde exclusiv cu ajutorul abordării cantitative. În timp, abordarea calitativă a căpătat o importanță egală cu cea cantitativă în demersurile de cercetare, aspect demonstrat și de faptul că în prezent numeroși cercetători optează pentru abordarea integrată. Lincoln și Guba (Lincoln & Guba, 2000) împart istoria cercetării calitative în opt epoci, din care prima este cea „tradițională”, din 1900 până la cel de-al doilea război mondial. Unul dintre reprezentanții loiali ai acestei abordări este Malinovsky (1916-1948).

III.1.2 Studiul de caz

Deși definiția studiului de caz diferă de la un cercetător la altul (Flyvbjerg, 2011), există întotdeauna o componentă comună: înțelegerea faptului că ceea ce se numește studiu de caz, în pofida unicității cazului respectiv, permite o înțelegere mai profundă a comportamentului

uman, personal sau organizațional, precum și a proceselor care acționează în cazul respectiv. Cu alte cuvinte, orice studiu de caz reprezintă o observație a activității umane într-un anumit loc și la un anumit moment în timp (Stake, 2000). Studiile de caz au început să fie din ce în ce mai utilizate de-a lungul anilor, cu scopul de a explora diferite fațete ale vieții umane și de a permite obținerea unor rezultate importante atât pentru cercetători, cât și pentru factorii de decizie, respectiv politicienii. Studiile de caz permit nu numai o mai bună înțelegere a complexității condiției umane asupra căreia furnizează observații, dar și îmbunătățirea anumitor aspecte.

III.2 Designul cercetării

Tabelul 1: Designul cercetării

Etapa	Obiectivul	Instrumente de cercetare	Populația de cercetare	Metoda de analiză a datelor
1	Examinarea conflictului dintre identitate și loialitate în rândul liderilor religioși druzi din Israel în contextul acordării de ajutor confracților lor din Siria în timpul războiului civil.	Interviuri semi-structurate	3 lideri religioși druzi din Israel.	Analiza de conținut
2	Examinarea atitudinii factorilor de decizie druzi din Israel și a oficialilor de rang înalt din sistemul de apărare israelian față de conflictul de credință și identitate al druzilor în contextul acordării de ajutor confracților lor druzi din Siria.		4 factori de decizie druzi din Israel + 3 oficiali de rang înalt din sistemul de apărare israelian.	
3	Examinarea atitudinii cetățenilor sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului față de ajutorul oferit de către druzii din Israel druzilor din Siria.		2 cetățeni sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului.	

CAPITOLUL IV: REZULTATELE CERCETĂRII

IV.1 Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 1: *Care sunt chestiunile implicate în conflictul de identitate și loialitate dintre liderii religioși druzi din Israel în contextul acordării de ajutor confrăților lor din Siria în timpul războiului civil?*

Tabelul 3: Teme care au reieșit din interviurile cu liderii religioși druzi din Israel

Populația de cercetare: Lideri religioși druzi din Israel		
	Teme	Exemple de citate
1	Atitudini față de Primăvara Arabă	<i>Am fost surprinși că au izbucnit conflicte și în Siria.</i>
2	Atitudinea statului Israel față de războiul civil din Siria	<i>Atitudinea Israelului a fost de a nu interveni în afacerile siriene, cu excepția cazului în care existau amenințări din partea Iranului.</i>
3	Atitudinea druzilor din Israel față de druzii din Siria	<i>Druzii din Israel au simțit nevoia firească de a-și ajuta confrății sirieni, chiar înainte ca druzii din Siria să facă apel la ajutor.</i>
4	Atitudinea statului Israel față de acordarea de ajutor de către druzi confrăților lor sirieni	<i>Ori de câte ori aveam nevoie de sprijinul țării, știam la cine să ne adresăm, deoarece țara a autorizat acordarea de ajutor.</i>
5	Metode de implicare a statului Israel și a druzilor din Israel în furnizarea de ajutor pentru druzii din Siria	<i>Druzii din Israel au acționat ca actori cheie în gestionarea ajutorului acordat druzilor din Siria, printre altele, folosindu-se de relațiile lor din Israel și din afara țării.</i>
6	Dileme privind acordarea de ajutoare de către Israel druzilor din Siria	<i>Druzii din Israel au preferat să gestioneze furnizarea de ajutor cu discreție, uneori prin canale secundare, pentru a nu-i pune pe druzii din Siria în pericol din cauza cooperării acestora cu Israelul".</i>
7	Impactul acordării de ajutor pentru druzii din Siria asupra identității druzilor din Israel	<i>Identitatea națională și sentimentul de apartenență s-au îmbunătățit și ele, deși, din punctul meu de vedere, rămân stabile." (Interviu 7)</i>
	Impactul asupra identității etnice	
8	Atitudini față de factorii implicați în declanșarea războiului civil din Siria	<i>Americanii nu erau siguri cum să abordeze protestele din Orientul Mijlociu, probabil din cauza unei lipse de înțelegere a culturii și comportamentului populației din Orientul Mijlociu (Respondent 8).</i>
	Implicarea Occidentului	
	Atitudini față de implicarea Israelului în războiul civil din Siria	

În concluzie, se remarcă un dezacord între persoanele intervievate în ceea ce privește factorii implicați în izbucnirea războiului civil din Siria. În timp ce unii respondenți au susținut că Israelul și Statele Unite au fost direct implicate în războiul din Siria, având ca scop apărarea siguranței Israelului și reducerea influenței rusești în Orientul Mijlociu, alții au remarcat că

americani nu au știut cum să abordeze protestele din Siria, crezând că țările din Orientul Mijlociu aveau să acționeze în conformitate cu valorile democrației americane.

IV.2 Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 2: Care sunt atitudinile factorilor de decizie druzi din Israel și ale oficialilor de rang înalt din sistemul de apărare israelian față de conflictul de credință și identitate al druzilor în acordarea de ajutor confrăților lor druzi din Siria?

Tabelul 4: Teme care au reieșit din interviurile cu factorii de decizie druzi din Israel

Populația de cercetare: Factorii de decizie druzi din Israel		
	Teme	Exemple de citate
1	Atitudini față de Primăvara Arabă	<i>Motivul protestelor au fost în esență similare, fiind vorba în principal de motive economice și dispariția clasei de mijloc. În plus, problemele legate de drepturile omului, care erau aproape inexistente, au încurajat populația să protesteze."</i>
2	Atitudinea statului Israel față de războiul civil din Siria	<i>Statul Israel nu a fost pregătit pentru izbucnirea protestelor din Siria, acestea reprezentând o surpriză.</i>
3	Atitudinea druzilor din Israel față de druzii din Siria	<i>Scena politică siriană a fost infiltrată de diverși factori regionali, precum Hezbollah, care a venit în ajutorul regimului Assad, iar pe de altă parte, au existat organizații care au luptat împotriva regimului, precum Frontul Al-Nusra și ISIS, druzii au fiind prinși la mijloc în aceste conflicte.</i>
4	Atitudinea statului Israel față de acordarea de ajutor de către druzi confrăților lor sirieni	<i>Personal, nu cunosc niciun mecanism de ajutor de stat, însă statul nu a obiectat cu privire la acordarea de ajutor druzilor din Siria.</i>
5	Metode de implicare a statului Israel și a druzilor din Israel în furnizarea de ajutor pentru druzii din Siria	<i>Liderii autorităților druze, persoane care dețineau funcții publice și clerici, s-au reunit și au discutat despre modalitățile de acordare de ajutor druzilor din Siria.</i>
6	Dileme privind acordarea de ajutoare de către Israel druzilor din Siria	<i>Statul Israel a fost foarte precaut în ceea ce privește acordarea de ajutor și a încercat să mențină un echilibru.</i>
7	Impactul acordării de ajutor pentru druzii din Siria asupra identității druzilor din Israel	<i>Nu am nicio îndoială că situația din Siria a avut un impact asupra identității naționale a druzilor din Israel, astfel încât astăzi sentimentul de apartenență la Israel este mai puternic.</i>
	Impactul asupra identității naționale Impactul asupra identității etnice	
8	Atitudini față de conflictul israeliano-palestinian	<i>În opinia mea, ajutorul a contribuit la reducerea ostilității față de statul Israel din partea druzilor din Siria.</i>
9	Atitudini față de factorii implicați în declanșarea războiului civil din Siria	Implicarea Occidentului Atitudini față de implicarea Israelului în
		<i>În foarte scurt timp, Israelul a realizat că războiul din Siria s-a transformat într-un război între sunniți și șiiți, la care nimeni nu se aștepta înainte de Primăvara Arabă.</i>

	războiul civil din Siria	
--	--------------------------	--

În concluzie, putem afirma că, în percepția factorilor de decizie druzi, factorii implicați în izbucnirea războiului civil din Siria au fost influența Primăverii Arabe din alte țări arabe și conflictul dintre religiile islamice - sunnită și șiiită.

IV.3 Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 3: *Care este atitudinea cetățenilor sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului față de ajutorul oferit de druzii din Israel druzilor din Siria?*

Tabelul 6: Teme care au reieșit din interviurile cu cetățenii sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului

Populația de cercetare: Cetățeni sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului.					
	Teme	Exemple de citate			
1	Atitudini față de Primăvara Arabă	<i>În primul rând, nu sunt de acord cu termenul de "Primăvara arabă", aș prefera să i se spună mai degrabă decăderea sau „toamna arabă” (referire la termenul englezesc „fall” – cădere sau toamnă).</i>			
2	Atitudinea statului Israel față de războiul civil din Siria	<i>Odată cu începutul protestelor, am crezut că țara va reuși să le controleze și că nu vor degenera până la declanșarea unui război.</i>			
3	Atitudinea druzilor din Israel față de druzii din Siria	<i>Deși relația dintre druzii din Israel și cei din Siria are o istorie îndelungată, aceasta a fost mai puțin popularizată. Însă odată cu izbucnirea războiului, numeroși druzi din Siria au inițiat contacte cu druzii din Israel, inclusiv pe rețelele de socializare, solicitând ajutor financiar</i>			
4	Atitudini privind factorii care au contribuit la izbucnirea războiului civil din Siria	<i>Cred că la izbucnirea protestelor din Siria au contribuit mai mulți factori, în primul rând statutul economic al cetățenilor care se deteriorase semnificativ, deoarece economia era controlată de acoliții președintelui.</i>			
5	Metode de implicare a statului Israel și a druzilor din Israel în furnizarea de ajutor pentru druzii din Siria	<i>Druzii au reușit să-și achiziționeze alimentele de bază și să-și susțină un nivel de trai rezonabil pe durata războiului, și chiar să cumpere și arme cu ajutorul financiar pe care l-au primit.</i>			
6	Impactul acordării de ajutor pentru druzii din Siria asupra identității druzilor din Israel	<table border="1"> <tr> <td>Impactul asupra identității naționale</td> <td rowspan="2"><i>Cred că druzii din Israel ar trebui să se simtă mândri că Israelul a permis furnizarea ajutorului și sunt convins că acest ajutor va avea un impact pozitiv pe termen lung asupra relației dintre druzii din Israel și statul Israel. Cred că războiul i-a apropiat pe druzii din Israel de confracții lor din Siria și a dovedit că religia noastră este una foarte puternică, bazată pe valori fundamentale de neclintit, precum cea a „consolidării frăției”.</i></td> </tr> <tr> <td>Impactul asupra identității etnice</td> </tr> </table>	Impactul asupra identității naționale	<i>Cred că druzii din Israel ar trebui să se simtă mândri că Israelul a permis furnizarea ajutorului și sunt convins că acest ajutor va avea un impact pozitiv pe termen lung asupra relației dintre druzii din Israel și statul Israel. Cred că războiul i-a apropiat pe druzii din Israel de confracții lor din Siria și a dovedit că religia noastră este una foarte puternică, bazată pe valori fundamentale de neclintit, precum cea a „consolidării frăției”.</i>	Impactul asupra identității etnice
Impactul asupra identității naționale	<i>Cred că druzii din Israel ar trebui să se simtă mândri că Israelul a permis furnizarea ajutorului și sunt convins că acest ajutor va avea un impact pozitiv pe termen lung asupra relației dintre druzii din Israel și statul Israel. Cred că războiul i-a apropiat pe druzii din Israel de confracții lor din Siria și a dovedit că religia noastră este una foarte puternică, bazată pe valori fundamentale de neclintit, precum cea a „consolidării frăției”.</i>				
Impactul asupra identității etnice					

7	Atitudini față de factorii implicați în declanșarea războiului civil din Siria	Implicarea Occidentului	<i>Cred că a existat o conspirație împotriva poporului sirian, cu scopul de a crea o nouă ordine mondială în Orientul Mijlociu, iar Israelul a făcut parte din acest scenariu.</i>
		Atitudini față de implicarea Israelului în războiul civil din Siria	

În concluzie, rezultatele indică în mod clar că atitudinea druzilor din Siria față de druzii din Israel derivă din principiul religios al „consolidării frăției”. Înainte de război, druzii din Siria aveau legături mai puțin vizibile cu druzii din Israel, însă aceste legături s-au consolidat odată cu izbucnirea războiului, fiind facilitate mai ales prin intermediul platformelor sociale. Rezultatele indică, de asemenea, că druzii din Siria consideră că au reușit să supraviețuiască războiului datorit ajutorului financiar din partea druzilor din Israel.

CAPITOLUL V: CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

V.1 Concluzii de natură factuală derivate din întrebarea de cercetare nr. 1: *Care sunt chestiunile implicate în conflictul de identitate și loialitate dintre liderii religioși druzi din Israel în contextul acordării de ajutor confrăților lor din Siria în timpul războiului civil?*

Concluzia rezultată din discuția asupra rezultatelor este că, în prin prisma conflictului de identitate cu care s-au confruntat druzii din Israel, liderii religioși druzi din Israel recunosc protestele din Siria ca fiind o acțiune de o forță surprinzătoare, cauzată de **nemulțumirea cetățenilor sirieni față de regimul sirian** cu privire la statutul economic și social-politic. În plus, liderii religioși druzi au avut o atitudine **duală** față de poziția statului Israel în ceea ce privește războiul civil din Siria, de la implicarea sa, pe de o parte, la lipsa de implicare, pe de altă parte. O altă concluzie care poate fi desprinsă cu privire la conflictul de identitate este că **acordarea de ajutor comunității druze din Siria a depășit afilierea la stat** și că, în pofida faptului că Israelul și Siria sunt state inamice, principiul druz „Hefez El-ehwan” a permis acordarea de ajutor comunității druze din Siria în momentele în care aceasta a avut cea mai mare nevoie.

V.2 Concluzii de natură factuală derivate din întrebarea de cercetare nr. 2: *Care sunt atitudinile factorilor de decizie druzi din Israel și ale oficialilor de rang înalt din sistemul de apărare israelian față de conflictul de credință și identitate al druzilor în acordarea de ajutor confrăților lor druzi din Siria?*

Concluziile derivate din discuția privind atitudinile liderilor religioși și politici druzi și ale înalților funcționari din industria de apărare israeliană cu privire la conflictul de identitate al druzilor din Israel și la Primăvara Arabă, indică faptul că atitudinile lor derivă din definirea în mod eronat a războiului civil din Siria ca fiind „Primăvara Arabă”, deoarece acesta a izbucnit ca urmare a opresiunii regimului sirian împotriva cetățenilor săi. Prin urmare, acordarea de ajutor de către druzii din Israel către druzii din Siria s-a bazat pe identificarea cu suferința celor din urmă.

Concluziile referitoare la conflictul de loialitate indică, de asemenea, că atitudinea neutră a Israelului față de războiul civil din Siria și lipsa sa de intervenție au fost percepute ca un mijloc de a-și apăra cetățenii, inclusiv cetățenii druzi, ca parte a lecției pe care Israelul a

învățat-o în timpul celui de-al doilea război din Liban. Mai mult, atitudinea neutră a Israelului față de războiul civil din Siria și lipsa sa de intervenție au fost rezultatul aprecierii pe care o acordă alianței cu druzii din Israel. Această apreciere a stat și la baza înțelegerii de către Israel a cererii de ajutor din partea druzilor din Israel și a motivat acordarea respectivului sprijin.

V.3 Concluzii de natură factuală derivate din întrebarea de cercetare nr. 3: *Care este atitudinea cetățenilor sirieni druzi care au migrat în Europa ca urmare a războiului față de ajutorul oferit de druzii din Israel druzilor din Siria?*

Concluziile derivate din discuția privind atitudinea imigranților druzi indică faptul că acceptarea ajutorului din partea druzilor din Israel este legată de înțelegerea de către druzii din Siria a faptului că regimul din Siria era unul nociv pentru cetățenii săi și că aceștia erau nevoiți să-și salveze familiile fie plecând în Occident, fie primind ajutor din partea Israelului, un stat inamic. Discuția a mai indicat că acceptarea ajutorului din partea druzilor din Israel este legată de înțelegerea faptului că, în pofida dezacordurilor dintre druzii din Siria cu privire la războiul civil din Siria și datorită faptului că nu au primit niciun ajutor pentru a se apăra de ISIS și de Frontul Al-Nusra din partea regimului sirian, erau nevoiți să migreze spre Occident pentru a asigura un viitor familiilor lor.

V.4 Concluzii de natură conceptuală: Un model de gestionare a conflictului de loialitate: Cazul druzilor israelieni

Întrebarea de cercetare principală pe care s-a axat studiul nostru a fost: Ce componente ar putea cuprinde un nou cadru de gândire cu privire la conflictul de loialitate dintre druzii israelieni și druzii sirieni în timpul războiului civil din Siria (2011-2017)??

Această întrebare se referă la componentele unui nou cadru de gândire care explică conflictul de loialitate dintre druzii din Israel și druzii din Siria în timpul războiului civil din Siria care a avut loc între anii 2011 și 2017. Concluziile derivate din discuția asupra rezultatelor cercetării permit prezentarea unui model bazat pe date care explică gestionarea conflictului de loialitate al druzilor din Israel în ceea ce privește furnizarea de ajutor pentru druzii din Siria în timpul războiului civil, cunoscut și sub numele de „Primăvara arabă”, care a avut loc între 2011 și 2017.

Modelul este redat în Figura 2 de mai jos.

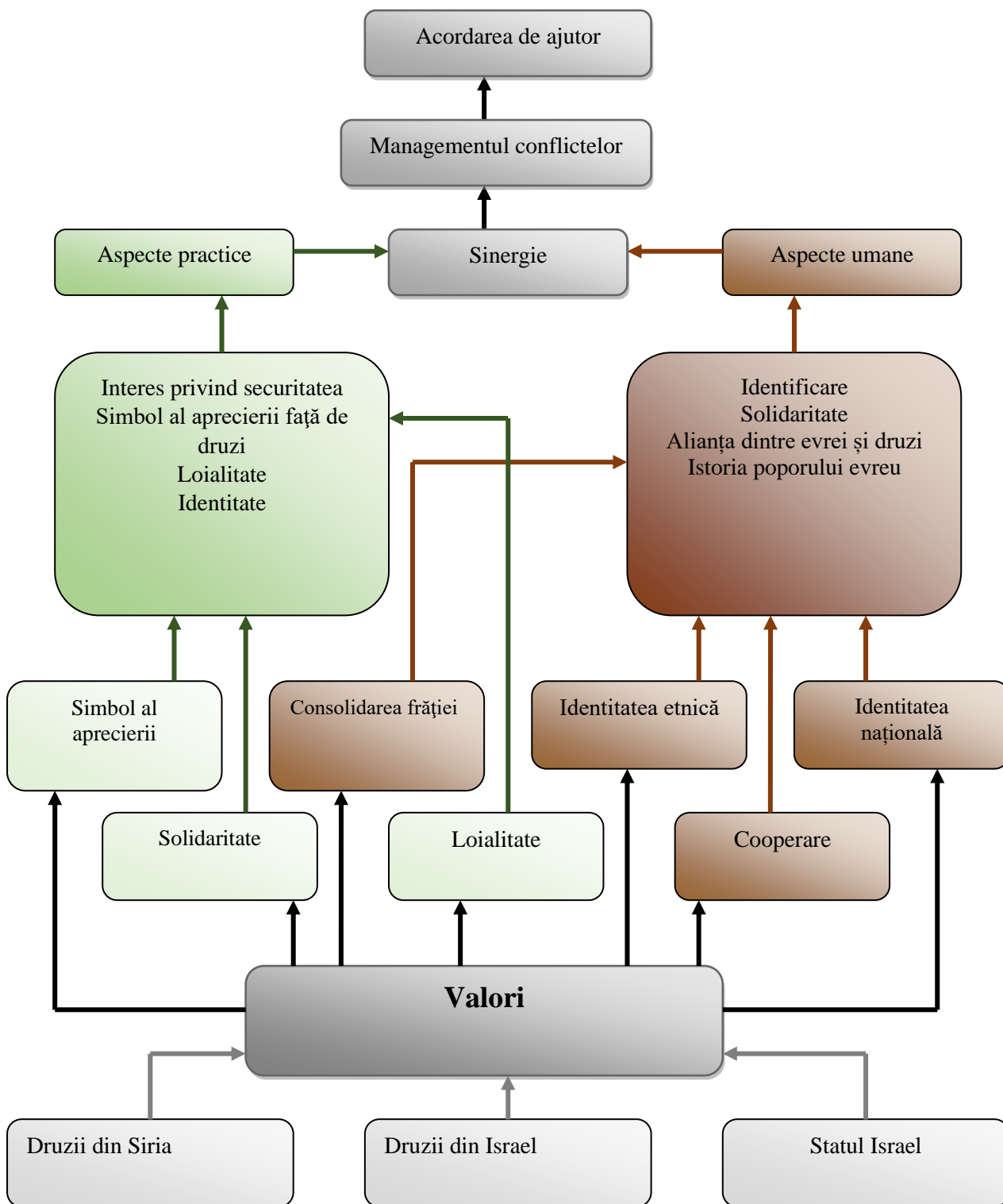

Figura 2: Modelul cercetării

Figura 3 prezintă modul în care s-a manifestat conflictul de loialitate între două grupuri minoritare care aparțin aceleiași religii și aceluiași grup etnic, a cărui loialitate se manifestă în două direcții, respectiv cea dictată de apartenența etnică și principiul „consolidării frăției” și cea față de țările de rezidență (aflate în relații ostile). Cercetarea noastră a indicat faptul că statul Israel a acceptat să ofere ajutorul umanitar solicitat de către druzii din Israel în semn de respect și apreciere pe care țara îl are față de cetățenii săi druzi, datorită loialității pe care au manifestat-o de-a lungul anilor și a implicării lor în menținerea securității țării. Modelul indică, de asemenea, că gestionarea conflictului de loialitate s-a bazat pe valori comune împărtășite de toate părțile implicate.

Pentru druzii din Israel, imperativul religios al „consolidării frăției” reprezintă un principiu cheie al religiei druze. Acest principiu are o semnificație religioasă și practică profundă, bazată pe percepția că fiecare druz are obligația de a-și ajuta confracții atunci când aceștia sunt în pericol, indiferent de locul în care trăiește. În timpul războiului civil din Siria, druzii sirieni s-au confruntat cu amenințări financiare și de securitate din partea unor organizații teroriste precum ISIS și Frontul al-Nusra. Deoarece regimul sirian s-a dovedit incapabil de a-i proteja de aceste amenințări, aceștia au solicitat ajutor de la confracții lor din Israel. Aceștia din urmă au înțeles dificultățile cu care se confruntau frații lor sirieni și au început negocierile cu Statul Israel pentru a determina furnizarea de ajutor.

Cu toate acestea, datorită situației conflictuale perpetue dintre cele două state, Israelul a ales să evite implicarea în războiul civil sirian, fiind în același timp dispus să ofere ajutor umanitar druzilor din Siria și să răspundă cererilor druzilor din Israel, având în vedere loialitatea acestora față de Israel, chiar și înainte de înființarea statului. Statul Israel a fost de acord să faciliteze furnizarea de ajutor financiar și umanitar pentru druzii din Siria prin intermediul liderului spiritual al druzilor israelieni, Shaykh Mowafaq Tarif.

Trebuie remarcat faptul că druzii din Siria au fost nevoiți să facă față conflictului între loialitatea față de țara de reședință și acceptarea ajutorului din partea Israelului, pe care regimul sirian îl consideră un stat inamic.

Valorile împărtășite de druzii din Israel și de druzii din Siria, în virtutea principiului religios „Hefez El-ehwan” și implicarea liderului spiritual al druzilor, Shaykh Mowafaq Tarif, care și-a asumat responsabilitatea de a gestiona furnizarea de ajutoare aprobate de statul Israel, au permis cooperarea și furnizarea de ajutor financiar și umanitar. În plus, pornind de la

experiențele poporului evreu în timpul holocaustului, statul Israel și-a manifestat solidaritatea cu druzii din Siria, a căror viață și siguranță erau amenințate, permițând astfel furnizarea de ajutor prin intermediul unor terțe părți și al țărilor europene, cu scopul final de a proteja druzii din Siria de amenințările organizațiilor teroriste.

În concluzie, legătura dintre valorile umane și cele de ordin practic împărtășite de toți actorii implicați în conflictul de loialitate descris mai sus a creat o sinergie care a permis gestionarea conflictului din perspectiva tuturor părților implicate. În cele din urmă, druzii din Israel au reușit să transfere ajutorul către confracții lor sirieni, evitând în același timp un conflict între identitatea lor religioasă, loialitatea față de Israel și obligația lor față de confracții din Siria, derivată din principiul religios „Hefez El-ehwan”.

V.5 Implicații de ordin practic și recomandări

Cadrul conceptual derivat din modelul bazat pe rezultatele prezentei cercetări ne permite formularea de recomandări către categoriile de persoane interesate în implementarea modelului propus.

V.5.1 Implicații de ordin practic și recomandări pentru factorii de decizie israelieni

În gestionarea conflictului de identitate se recomandă o bună cunoaștere a valorilor care îi ghidează pe cetățenii minoritari, precum și valorificarea acestora pentru a rezolva problemele prin intermediul cooperării.

V.5.2 Implicații de ordin practic și recomandări pentru liderii minorităților

Se recomandă menținerea și consolidarea statutului liderului spiritual al druzilor în Israel. Contribuția liderului spiritual și a conducerii politice druze s-a evidențiat în special în gestionarea conflictului dintre identități, deoarece au avut un impact asupra proceselor decizionale din Israel cu privire la druzii din ambele țări, în timpul războiului civil din Siria, între anii 2011 și 2017.

Se recomandă, de asemenea, ca liderii religioși și politici druzi să continue să păstreze legătura specială dintre etnia druză și statul Israel.

V.5.3 Implicații de ordin practic și recomandări pentru cetățenii minoritari

Se recomandă ca grupurile minoritare să se integreze în majoritate, păstrând în același timp trăsăturile sociale și religioase unice specifice grupului respectiv. De asemenea, se recomandă ca cercurile sociale și educaționale care operează în cadrul grupurilor minoritare să încurajeze păstrarea valorilor socio-religioase ale acestora, promovând în același timp integrarea lor în țara de reședință.

V.6 Contribuția la domeniul cunoașterii

V.6.1 Contribuția la cunoașterea teoretică în domeniul relațiilor internaționale

Modelul de gestionare a conflictelor identitare dezvoltat în cadrul prezentei cercetări se bazează pe datele colectate pe durata demersului nostru de cercetare, eliminând astfel lacunele de cunoștințe existente în acest domeniu. În plus, deoarece modelul se bazează pe date colectate în mod specific în vederea atingerii obiectivelor prezentei cercetări, considerăm că modelul este unul inovator și original și poate clarifica aspecte importante cu privire la gestionarea conflictului de identitate în rândul unei minorități etnice divizate între două state aflate în relații ostile (cu referire la războiul civil din Siria dintre anii 2011 și 2017. Datorită faptului că interpretarea datelor s-a bazat pe o amplă trecere în revistă a literaturii de specialitate în domeniul relațiilor internaționale, prezenta cercetare aduce o contribuție suplimentară în cadrul acestui domeniu. Modelul derivat din rezultatele cercetării pune problema unei schimbări în politica și percepția gestionării conflictelor identitare în rândul minorităților.

V.6.2 Contribuția la cunoștințele de ordin practic

Modelul propus în cadrul acestei cercetări poate constitui un ghid practic util pentru actorii interesați în consolidarea colaborării între două grupuri etnice dispersate în două țări aflate în relații ostile, pe baza solidarității și a valorilor umane, sociale și religioase comune care pledează pentru acordarea de ajutor reciproc în caz de nevoie.

V.7 Direcții viitoare de cercetare

Prezenta cercetare a fost realizată pe baza principiilor cercetării calitative și, ca atare, s-a bazat pe un eșantion limitat, ceea ce înseamnă că rezultatele nu pot fi extinse la alte populații. Având în vedere importanța subiectului, care justifică necesitatea de a crește gradul de generalizabilitate a rezultatelor, se recomandă efectuarea unei analize cantitative care să

include un eșantion larg și reprezentativ, de la care datele să fie colectate cu ajutorul unui chestionar statistic care să permită generalizarea.

Recomandăm, de asemenea, efectuarea de cercetări cu privire la alte grupuri etnice din întreaga lume care se confruntă cu un conflict similar legat de loialitate, pentru a dobândi o înțelegere mai profundă asupra acestui subiect de mare importanță pe care l-am abordat în cercetarea noastră.

V.8 Semnificația universală a prezentei cercetări

Importanța universală a prezentei cercetări constă în contribuția sa semnificativă la domeniul cunoașterii în sfera relațiilor internaționale, în ceea ce privește relația dintre o minoritate etnică dispersată în două țări aflate în relații ostile, dar care reușește să își păstreze identitatea și loialitatea față de țara de rezidență, precum și valorile sale umane, sociale și religioase unice. Cercetarea noastră contribuie astfel la o mai bună înțelegere a relației dintre minoritatea druză, care locuiește în două țări diferite, analizând și explicând în același timp interacțiunile dintre membrii acestei comunități în timpul războiului civil sirian desfășurat între anii 2011 și 2017. Cercetarea contribuie la cunoștințele existente în domeniu cu privire la conflictul dintre o identitate națională și o identitate etnică, pe baza analizei asupra comunității druze, dispersată în Siria și Israel anumite aspecte referitoare la conflictul dintre identități putând fi extrapolate referitor la alte grupuri minoritare din întreaga lume .

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

Abbas, R., & Koret, D. (2012). The contribution of Druze heritage, Arab literature geography and history of Israel to the consolidation and deepening of Druze adolescents' sense of citizenship – Case study. *Dapim*, 55, 59 – 86 (În ebraică).

Abo Ez- Aldeen, N. (1985), *Aldruz Fi Al-Tarikh (the Druze in History)*, Beirut, Million Science House (în arabă)

Adler, E. (2002). Constructivism and International Relations, In: C. Walter, T. Risse and B.A. Simmons (Eds.), *Handbook of international relations*, (pp. 95 – 118). London, Sage Publications.

Al-Abdullah, I., & Al-Hallaq, A. (2017). Syrian Druze. Available at: <https://aljumhuriya.net/ar/2017/01/30/36883/>

Avivi, S. (2000). *The Druze in Israel and their holy places*. Jerusalem, Ariel, 142 (În ebraică).

Ben-Dor, G. (1979). *The Druzes in Israel: a political study; political innovation and political integration in a Middle Eastern minority*. Magnes Press, the Hebrew University.

Cafarella, J. (2014). *Jabhat Al-Nusra In Syria*. ISW, Institute for the Study of War <https://www.understandingwar.org/report/jabhat-al-nusra-syria>

Dana, N. (1998), *The Druze*, Ramat Gan: Bar-Ilan University (În ebraică)

Erlich, R. (2000). *The Lebanon Tangle: The Policy of the Zionist Movement and the State of Israel towards Lebanon, 1918–1958*. Tel Aviv, Ministry of Defense (În ebraică).

Falah, S. (1983). Druze Settlements in Israel. In: Shmueli, A., Sofer, A., & Kliot, N. (Eds) (1983). *Lands of Galilee*. Ministry of Defense (In Hebrew)

Falah, S.H. (2000). *The Druze in the Middle East*. Tel Aviv: Ministry of Defense (În ebraică)

Flyvbjerg, B. (2011). Case Study. In: N.K. Denzin and Y.S. Lincoln, (Eds.), *The Sage Handbook of Qualitative Research*, 4th edition, Thousand Oaks, CA: Sage, pp. 301-316.

Fosnot, C. T. (1996). Constructivism: A psychological theory of learning. In: C. T. Fosnot (Ed.), *Constructivism: theory, perspectives, and practice*. New York and London, Teachers College Press

Goffman, E. (1959). *The presentation of self in everyday life*. New York, Doubleday.

Guba, E.G. & Lincoln, Y.S. (1989). What is This Constructivist Paradigm Anyway? In Guba, E.G. and Lincoln, Y.S. *Fourth Generation Evaluation*, London: Sage Publications, 79-90.

Hassan, Y. (2011). *Druze between geography and society: A Look from Inside*, Haifa, Reuven Chaikin Chair in Geostrategy.

Khaizran, Y. (2022). The Syrian Popular Uprising and the Decline of the Druze Political Role, *Al-Durziyya* (A)(2) available at: <https://dayan.org/content/syrian-popular-uprising-and-decline-druze-political-role>

- Kuhn, T.S (1962). *The structure of scientific revolutions*. Chicago: University of Chicago
- Kymlicka. (1996). *Multicultural citizenship: a liberal theory of minority rights*. Oxford University Press.
- Lebow, J. L., Chambers, A. L., Christensen, A., & Johnson, S. M. (2012). Research on the treatment of couple distress. *Journal of Marital and Family Therapy*, 38(1), 145–168. <https://doi.org/10.1111/j.1752-0606.2011.00249.x>
- Lincoln, Y.S., Guba, G.E. (2000). Paradigmatic controversies, contradiction, and emerging confluences. In N.K. Denzin & S.L Lincoln (Eds), *Handbook of Qualitative Research: Second Edition*, London: Sage Publications.
- Lum, D. (1999). *Culturally competent practice*. Pacific Grove, Brooks/Cole
- Mahio, S. (2012). *Free Syrian Army – From Guerilla Warfare to the Main Force for change*. SWI. <https://www.swissinfo.ch/ara/%D8%B3%D9%8A%D8%A7%D8%B3%D8%A9-%D9%81%D8%AF%D8%B1%D8%A7%D9%84%D9%8A%D8%A9/%D8%A7%D9%84%D8%AC%D9%8A%D8%B4-%D8%A7%D9%84%D8%B3%D9%88%D8%B1%D9%8A-%D8%A7%D9%84%D8%AD%D8%B1-%D9%85%D9%86-%D8%AD%D8%B1%D8%A8-%D8%A7%D9%84%D8%B9%D8%B5%D8%A7%D8%A8%D8%A7%D8%AA-%D8%A5%D9%84%D9%89-%D9%82%D9%88%D8%A9-%D8%A7%D9%84%D8%AA%D8%BA%D9%8A%D9%8A%D8%B1-%D8%A7%D9%84%D8%B1%D8%A6%D9%8A%D8%B3%D9%8A%D8%A9/32058416>
- Marzouk, M. (2011). *Unemployment in Syria – Causes and approaches to treatment*. Symposium, third day No. 14, Science Association. https://www.mafhoom.com/syr/articles_04/marzouk.htm#:~:text=%D9%85%D9%85%D8%A7%20%D9%8A%D8%A4%D9%83%D8%AF%20%D8%AA%D8%B2%D8%A7%D9%8A%D8%AF%20%D8%A3%D8%B2%D9%85%D8%A9%20%D8%A7%D9%84%D8%B1%D9%8A%D9%81,%D8%A3%D9%88%D9%84%D9%88%D9%8A%D8%A9%20%D8%A7%D9%84%D9%86%D9%87%D9%8Aavailable at: [8%D8%B6%20%D8%A8%D8%A7%D9%84%D8%B1%D9%8A%D9%81%20%D8%A7%D9%84%D8%B3%D9%88%D8%B1%D9%8A%20%D9%88%D8%AD%D9%84](https://www.mafhoom.com/syr/articles_04/marzouk.htm#:~:text=%D9%85%D9%85%D8%A7%20%D9%8A%D8%A4%D9%83%D8%AF%20%D8%AA%D8%B2%D8%A7%D9%8A%D8%AF%20%D8%A3%D8%B2%D9%85%D8%A9%20%D8%A7%D9%84%D8%B1%D9%8A%D9%81,%D8%A3%D9%88%D9%84%D9%88%D9%8A%D8%A9%20%D8%A7%D9%84%D9%86%D9%87%D9%8Aavailable) (In Arabic)
- Mead, G. (1964). *Mind, Self and Society*. In A. Strauss (Ed.), *George Herbert Mead: On social psychology* (pp. 115-284). Chicago: University of Chicago Press.
- O’Bagy, E. (2013). *Middle East Security Report 9, The Free Syrian Army*. Washington DC: The Institute for the Study of War <https://www.understandingwar.org/sites/default/files/The-Free-Syrian-Army-24MAR.pdf>
- Stake, R.E. (2000). Case studies. In N.K. Denzin & S.L Lincoln (Eds), *Handbook of Qualitative Research* (Second Edition). (pp. 435-453). London: Sage Publication.
- Stets, J. E., & Burke, P. J. (2000). Identity theory and social identity theory. *Social Psychology Quarterly*, 63(3), 224–237. <https://doi.org/10.2307/2695870>
- Tajfel, H., & Turner, J. 1986. The social identity theory of intergroup behavior. In S. Worchel & W. Austin (Eds.), *Psychology of Intergroup Relations* (2nd ed., pp. 7–24). Chicago: Nelson-Hall.

Tzabar Ben-Yehoshua, N. (2001). *Traditions & Trends in Qualitative Research*. Tel Aviv: Dvir (În ebraică).

Zahr Ad-Din, S. (1994). *Tarikh al-muslimin al-muwahidin ad-Duruz (History of the Muslim, the Muwahidin and the Druze)*, Beirut (în arabă).

Zisser, E. (2020). *Syria at War: The Rise and Fall of the Revolution in Syria*, Maarachot and Moshe Dayan Center for Middle Eastern and African Studies, Tel Aviv University (În ebraică).